

— TESTIMONI SACERDOTAL —

Mossèn Camil Geis ha complert 80 anys. Sacerdot, músic i poeta amic de Mn. Albert, se'n anà i s'arrelà a Sabadell. Aquests dies s'ha parlat a bastament del seu aniversari.

M'agradaria escriure la biografia de mossèn Camil Geis. La vida d'aquest senzill i prolífic sacerdot, músic i poeta, de vuitanta anys; és un espill fabulós per -en activa o per passiva, com a subjecte o com a fons-reflexar-hi les vicissituds que en aquest segle han sofert -moltes vegades més que gaudit- les persones que hi han viscut. La serenitat de mossèn Camil és un do inestimable. Aquesta virtut exemplar crec que ha d'engrescar absolutament per entrar en la seva vida i anar desgranant en el seu transcurs totes les vicissituds, experiències i peripècies, de vuitanta anys que van des de el Pont Major de Girona, en el mateix llinar de l'Empordà o sia del Congost, fins a Sabadell, on el poeta-sacerdot és tan venerat.

En la biografia de mossèn Camil hi trobaria la Fe, la Pàtria i l'Amor, com sols un poeta de les seves qualitats em podria fer viure. La Fe posada a prova per uns i altres, i manifestada, en la anàrquica dificultat, quan guanyar un premi, amb sotana, als Jocs Florals, resultava quasi una heroïtat. La Pàtria que sempre ha me-

rescut la seva atenció, i que va estimar malgrat la persecució i mantenir-se aïllat dels dos bàndols, en la nostra sagnant guerra civil. La seva vida tranquil·la, sense ambicions, amb amistats sinceres, amb claretat de visió per a comprendre totes les situacions i totes les injustícies. L'equilibri de la veritat que és el seu nord, la seva guia constant, que a voltes porta confusions, com quan -servint l'impuls del millor servei al país- se'l volia castigar, perquè a les llibreries de Barcelona, s'hi exposava una obra seva que era el primer llibre, editat en català, autoritzat després de la guerra civil perquè es decidí a sol·licitar directament a Madrid el premi per l'edició.

I li trobem l'Amor. Aquest amor a Déu que ha sublimat la seva vida. L'Amor a la Verge -a la que ja en l'any 1940 dedicava en la seva advocació de Montserrat, un sonet que es llegeix alhora en català i castellà-, l'amor a la família.

Vaig passar molt bona estona lleigint, de Mossèn Camil Geis, el premi als Florals de Barcelona que titula «El millor dels móns». De totes les seves obres poètiques, prosa i musicals aquesta és de les menys conegudes.

I a fe que la lectura esdevé un plaer. Una vegada ha decidit el títol,

per no parlar del món millor i d'altres acepcions, s'arrela al nostre món, perquè no n'hem conegut cap més, i resolt aquest títol amb suggerents comentaris i molt irònics i aguts del món en què vivim, per on hi desfilen personatges, situacions, tendències i modes. És el món que ens envolta. La ploma justa i d'orfebre de mossèn Camil, amb la ironia exacta per mantenir l'interès i aconseguir plenament l'objectiu de fer-nos somriure, és delicada i respectuosa, fent gala del seu humanisme i erudició.

Ara acaba de sortir un seu llibre, molt ben editat, de més de quatre-centes pàgines. Es titula: «Pas i Repàs». És el primer volum dels seus escrits en prosa, i on s'hi recullen els seus llibres: «Festes assenyalades, Narracions extravagants, Honorable senectut, El millor dels mons, Llesques i engrunes, Una garba de mal lligar i l'Infern a la terra i Déu per tot».

Aquest darrer, fou publicat a França, quan la nostra guerra, i és la visió d'un sacerdot-poeta de l'estralls i sacrilegis de la guerra civil. Document sense una paraula d'odi, ni una idea política.

Ramon Guardiola Rovira
"Hora-Nova" - Figueres
 n.º 255 10-16 març 1982

— L'ANY DE MN. GEIS

Mossèn Camil Geis és un gironí prou conegut. Fill del Pont Major, estudià i visqué vint-i-set anys a les terres nostres. Poeta de renom, guardonat en Jocs Florals, autor d'importants llibres de prosa i poesia. Col·laborador asidu de «Revista de Girona», a on publicà biografies de la gent que ha conegut que resulta d'inegatable interès per la nostra petita història, ara ha complert vuitanta anys. Amb aquest motiu la ciutat de Sabadell ha donat a aquest any el nom de «Any de Mossèn Geis», i amb aquest motiu ha organitzat un seguit d'actes. Mossèn Geis viu a Sabadell des de fa cinquanta-tres anys. I així s'ha fet el vuitanta-set Romiatge de Sabadell a Montserrat, com fa poc es va fer l'excursió a El Collell, Banyoles, Girona i l'homenatge a la Fontana d'Or.

El seu darrer llibre és PAS i REPÀS, que recull, en prosa la seva obra, com «Festes Assenyalades»,

Narracions extravagants, Honorable senectut, El millor dels móns, llesques i engrunes, una garba de mal lligar, i l'Infern a la terra i Déu per tot, aquest darrer publicat a França durant el seu exili per la guerra civil, que és un testimoni, sense odi ni política de la visió del sacerdot-poeta.

«Pas i Repàs» publica dades d'interès per Girona, ja que l'autor -que al 1924 publicà el primer llibre en català «Rosa Mística» després de la nostra guerra- és un erudit de les activitats gironines i fins un investigador.

Ens explica que l'autor català del segle passat «Lo Flavioler del Ter», era del Pont Major, Andreu Pastells, que publicà cinc volums, que són una raresa bibliogràfica. Aquest mateix Andreu Pastells, fou l'autor dels versos del cancell de Sant Pere de Galligans:

**«Por los que el Galligans fiero
 sumergiera en su furor,
 misericordia, Señor.»**

El mateix «Fluvioler del Ter, l'any 1844 publicà «Máximas morales».

Entre altres notícies, hi surt l'«Schola Cantorum», de Sant Feliu de Guíxols, de vida efímera, i la presència del doctor Llovera, com a professor del Seminari de Girona.

L'obra ens confirma que l'autor és un estilista català, ric en vocabulari, antic i modern. La seva ploma respira noblesa, repòs, serenitat i conformitat, qualitats ara ben escasses.

És un llibre testimoni de costums, cants, tradicions, enfrontats amb els defectes i abusos d'avui. És en part, autobiogràfic, d'un pensador que es fa llegir a poc a poc, i a on el sacerdot i l'apòstol hi són sempre presents. És l'autenticitat.

R. Guardiola i Rovira
"Los Sitios de Girona"
 27 maig - 82